

1894-01-17

AFSENDER

Elise Schouw

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Læsevejledning

Brevet er transskriberet fortløbende

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2 og 3

Omtalte personer:

Edma Frølich Stage

Susette Cathrine Holten

Elise Schouw

Kim Schouw

Soffi Schouw

Joakim Skovgaard

Niels Skovgaard

Arkivplacering:

Mappe 33 nr. 10

DOKUMENTINDHOLD

Elise Skov er nedtrykt over 1-årsdagen for Titus Schouws død. Hun overvejer at sende sin søn, Kim på Herlufsholm Kostskole, og bekymrer sig om hvordan hun og hendes børn skal klare sig økonomisk.

TRANSSKRIFTION

Mappe 33

Brev nr. 10

[?fjorda] d. 17/1 94

Kjære Joakim!

Tak for Dit venlige Brev forleden og for det søde Billede af Dine to Børn, hvem det meget fornøiede os at se, de se Begge saa naturlige, veltfredse og tiltalende ud! Det er rystende at tænke paa, at Du har fem i den genre, jeg tror disse Linier ville komme nogenlunde tilpas, til at frembære vore Lykønskninger til den mindste, lille Frøken, som vist holder Fødselsdag i denne Tid. For mig er denne Uge lidt svær at komme igjennem, paa Lørdag er det et Aar siden

-2-

jeg mistede Schouw, det er mig som kjæmpede jeg Kampen med Døden om igjen, jeg elskede ham saa ubetinget og saa blindt, og føler en bestandig Længsel efter ham, og dog lever jeg, ser glad og fornøiet ud, gaar til Selskaber og Julefornøielser og Verden antager vel Alt for glemt og overstaaet, men det er jo heldigvis det samme, hvad Verden tænker. Gud ske Lov for Børnene, i hver især af dem gaar Schouw igjen, saa jeg der har ham ligesom stykkevis. Kim har hans Evne til at kunne tænke og huske, Soffi hans Humor og Sands for det komisk, Yssa hans alvorlige Udtryk, og Wigge hans uopslidelige Glæde over Livet.

-3-

Samme Kavalier er forøvrigt en morsom Undtagelse fra de tre andre, om hvem Du maaske husker, at de vare meget generte og tavse blandt Fremmede, Følelser hvis Existens Wigge ingen Anelse har om, han gaar paa med Dødsforagt, Munden gaar ustandseligt paa ham (naar han er kommen i Køien om Aftenen, faar man samme Fornemmelse, som naar det pludselig bliver Vindstille) men da det fordetmeste virkeligt er morsomt hvad han siger, faar han altid Latteren paa sin Side, og saa har han jo vundet Seiren. Han er kort sagt Egnens Afgud! Ogsaa jeg bliver stærkt forkjælet heroppe og tilstaar ærligt

-4-

at jeg gruer for at bryde op til Foraaret og drage ned til det dyre Danmark, hvor jeg i forveien veed, at jeg ikke kan slaa mig igjennem med, hvad jeg har. Jeg ønsker meget, at faa Kim paa Herlufsholm eller Sorø, hvor jeg jo muligvis efterhaanden kunde opnaa Friplads til ham, jeg havde da saa meget tænkt at slaa mig ned i Sorø da jeg ugjerne skilles fra ham (han er maaske nok min Øiesten), men saa har jeg faaet at vide at baade Husleie og alle andre Priser der, er fuldkommen kjøbenhavnske saa nu boltres jeg atter om paa Mulighedernes Hav og veed ikke, hvor jeg vil komme til at lande. Naar jeg faar bestemt mig, lader jeg Dig det vide for |side 1-4: om Du kan skaffe mig Kunstnere i Pension til Sommeren, jeg søger afgjort til een eller anden smuk Egn, Ingen af os vilde kunne trives i en By! Vil Du bringe Din Hustru mange Hilsner, ligeledes Niels, hvem Du jo ved Leilighed kunde sende mit Brev, saa ogsaa han fik lidt at vide om os, det gjør mig ondt hans Helbred er blevet svækket af den infame Influenza. Jeg er paa Vei til at skrive til Frk. Frølich, saa deler hun vel sit Brev med Cathrine. Gid Du nu og hele Din Husstand maa komme godt over Vinteren, det ønsker inderligt Din hengivne Tante Ida.]

at jeg gruer for at byde af til
 Provant og Brage med til det
 dyre Danmark, hvor jeg informere
 med, at jeg ikke kan slaa mig
 igjennem med, hvad jeg har
 jeg ønsker meget at faa Min paa
 Herlufsholm eller Loro, hvor jeg
 jo naturligt efterhaanden kunde
 spaae Trøstels til ham, jeg havde
 da selv somat tænkt at slaa mig
 ned i Loro da jeg agterne skilles
 fra ham (han er maaske nok min
 Pasten) men selv har jeg faaet
 at vide at saade Mødelig og
 alle andre Paaer der, en glæde
 kommer hjemhøvede selv en
 solt ved sig, atter om paa Mulig
 hedernes Hæd og med ikke,
 hvor jeg vil komme til at
 lænde. Nu er jeg paa bestemt
 mig, lader jeg Dig det med for

[illegible]